

2015. december 6. ADVENT 2. VASÁRNAPJA

Bar 5,1-9; Zs 125; Fil 1,4-6.8-11;

Lk 3,1-6 – „Készítsétek el az Úr útját...!”

Miért olvassuk az evangéliumot? (Feltételezve, hogy olvassuk egyáltalán...)

Mit remélünk attól, hogy olvassuk? A mai napra rendelt szentírási szakaszban, miként cseppben a tengert, szemügyre vehetjük a kérdésre adható válaszok sokféleségét.

A történész számára becses forrás e rész, amely révén nagyjából datálható Keresztelő János fellépése, s rajta keresztül Jézusé is: Tiberius császár uralkodásának tizenötödik esztendeje Kr. u. 28-ra vagy 29-re esik. Föltűnhet, hogy az evangélista milyen erősen törekedett arra, hogy pontosan megjelölje a kor emblemikus figuráit (Pilátus, Heródes Antipász, Annás, Kaifás stb.), ezáltal elhelyezve Jézus életét és tetteit a kor viszonyai közt. A szentírástudós megállapíthatja, hogy az evangélista ószövetségi idézettel él, ám néhány ponton nem követi hűen Izaiás (40,3-5) szavait. Egy példa: „Tegyétek egyenessé a mi Istenünk ösvényét” – áll a Septuagintában, de Lukács ehelyett visszautal az előző mondatban említett „Úr”-ra: „tegyétek egyenessé az Ő ösvényét”. Talán azért tesz így, hogy az olvasóban ne merüljön föl kétely: a próféta személyesen Jézus Krisztus útjának előkészítését jövendöli meg, és e fölszólításnak Keresztelő János volt a fő címzettje és beteljesítője.

Sokan olvassák a Bibliát irodalmi műként, esetleg esztétikai élményt vagy frappáns idézeteket keresve. Izaiás szavaiban mindez könnyen meglelhető. Az ellentétekben is szép párhuzamokat alkotó gondolatritmusok jelmondatnak vagy a feltámadás reményét hordozó sírfeliratnak is megteszik. Számos egyéb motiváció lehetséges, ami miatt valaki a Szentírás olvasásával töltheti az idejét – és talán mégsem hallja meg belőle Isten szavát. Ahhoz ugyanis nemcsak a szavakat kell figyelni, hanem befelé is, a saját lelkünk mélyére is.

A szavak csalfák lehetnek: jól tudjuk ma már, hogy számtalan fordításon, szerkesztésen, szándékos vagy véletlen módosításon ment keresztül a mai Biblia minden egyes sora. És mégis kitűnő ez a szöveg, ha azzal a céllal olvassuk, hogy miként tehetnénk rendbe szét-hullott életünket, vagy miként csiszolhatnánk mind tökéletesebbre azt, ami így-úgy működik. Csak meg kellene hallanunk, hogy „Izaiás szava” (akár megváltoztatva) nekünk is szól: ösvényt kell készítenünk Isten számára, mert a mi munkálkodásunkon keresztül válhat élő erővé. Meg kell változtatnunk a gondolkodásunkat (metanoia) Isten hatalmáról és erejéről, ha eddig abban bízunk, hogy majd bármit megtesz helyettünk. Megváltás ide, feltámadás oda: Isten semmit sem tehet meg helyettünk, hanem csakis általunk és embertársaink által.

Merítsünk hát erőt e szentírási szakaszból mindannak megtételére, amiért máskor csak imádkozni szoktunk, hogy az Úr tegye meg – helyettünk.

Bajnok Dániel („Érted vagyok”)

